



FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

10. 3. 2019

1. neděle

postní

Číslo: 4

Ročník: 24



Zkus v postní době ze svého života něco odstranit, co ti bere čas a co není tak důležité a potřebné. A do uvolněného prostoru vpusť Boha...

P. Aleš Opatrný

Půst.

Popeleční středou jsme vstoupili do doby postní. Je to čas přípravy na největší svátky křesťanů, na smrt a nanebevstoupení Ježíše Krista, Božího Syna. Protože jsme s Ježíšem skrze křest spojeni, pak Jeho smrt a vzkříšení je i naší smrtí a vzkříšením.

Dobu postní chápeme jako dobu pokání za naše hříchy. Ano, dělejme pokání! Ale cílem postní doby není jen držet naši mysl u našich hříchů, z toho by nic dobrého nevzešlo. V době postní jde především o návrat k Pánu, být s Pánem. On shlédne na naši touhu po Něm a dá nám zakusit svou proměňující přítomnost. Již dlouhou

dobu před Kristem Bůh zjevuje, co od svých vyvolených očekává: „**Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou.**“ (Dt 6,5)

Přeji Vám i sobě požehnaný čas postní; abychom mohli říci spolu se sv. Pavlem „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2, 20)

P. Richard

Duchovní slovo

Postní doba

Půst je úkon střídmosti. Má-li být požehnaný, nesmí být přehnaný nebo předstíraný. Půst je dobrovolné zřeknutí se něčeho dovoleného. Rozhodující je vnitřní pohnutka. Nezáleží, kolikrát se postím, ale proč se postím. Farizeové se také postili, bludaři se také postili. Půst sám v sobě nikoho nespasí, ale pomůže na cestě k Spasiteli. Milující vydrží mnoho pro milovaného. Milovaný se raduje z lásky, která je obětavá. Křesťan se nepostí pro předpis, ale pro Ježíše. Půst nemůže být bez pokory a bez lásky.

P. Dominik Josef Doubrava O praem.

Naše farnost dnes

Z farních matrik- únor 2019

Pokřtěni byli:

Marek Hoffman
Jakub Záhorovský
Michal Vaško

Pohřbeni byli:

Aloisie Minářová 90 let
MUDr Ivan Švach Ph.D. 54 let
Anna Naňáková 73 let
Emilie Křeková 83 let



Bylo:

- Udělování svátosti pomazání nemocných
- Fatimská pobožnost
- Valentýnské setkání manželů a snoubenců
- Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- Večer chval v orlovně
- Popeleční středa – začátek postní doby
- Postní putování kříže farnostmi děkanátu

Bude:

- V postní době vždy v pátek Nikodémova noc po večerní mši svaté do 21.30 hod.
- Postní duchovní obnova – termín a další bude včas oznámeno
- Křížové cesty - pátek - 16.20 hod. neděle -14.00 hod.
- 13. 3. 16.00 hod. Fatimská pobožnost
- 16. 3. SMS ve Zlíně v kostele sv. Filipa a Jakuba od 13.00 hod.
- 18. 3. Zájezd do Nitry – muzikál „Povolání papež“
- 23. 3. 17.00 hod. Večer chval
- 6. 4. Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- 13. 4. 15.00 hod. Fatimská pobožnost
- 13. 4. Setkání mládeže - Přerov
- Velikonoční svátost smíření:
 - 7. 4. 14 – 17 hod. Štítná nad Vlárí
 - 13. 4. 9-12 13.30 -17 hod. Val. Klobouky
 - 15. 4. 9-12 13.30 - 17 hod. Nedašov
 - 16. 4. 9-12 13.30 -17 hod. Brumov

Vznik a vývoj postního období

První křesťané se na oslavu velikonočních událostí připravovali postem na Velký pátek a Bílou sobotu, jak píše Tertulián, křesťanský spisovatel z 2. století. Naplňovali tak Kristova slova, že hosté na svatbě se mají postit, až jim vezmou ženicha. (Mt 9, 14 – 15) Ve 3. století byl půst rozšířen na celý Svatý týden a ve 4. století byla zavedena čtyřicetidenní postní doba. Poprvé je čtyřicetidenní půst zmiňován na Nicejském koncilu roku 325.

Původně se 40 dní počítalo od 1. neděle postní do večera Zeleného čtvrtku, včetně nedělí. Velký pátek a Bílá sobota se přiřazovaly k Velikonocům. Od 5. století se k postu přidal i Velký pátek a Bílá sobota, přestaly se do něj započítávat neděle, takže na celý půst bylo jen 36 dní. Z důvodu dodržování biblické tradice čtyřicetidenního postu (Ex 34, 28 – půst Mojžíšův, 1. Král 19, 8 – půst Eliášův, Mt 4, 2 – půst Ježíšův) se k postní době přidaly ještě 4 dny před 1. nedělí postní, takže půst pak začínal ve středu před 1. postní nedělí, která od 10. století byla označována jako Popeleční středa.

Na Popeleční středu kněz žehná popel připravený z ratolestí požehnaných v předchozím roce při obřadech Květné neděle. Obřad popelce má své kořeny v praxi veřejného pokání rané-

ho středověku. Kajícníci byli na počátku postu symbolicky vyhnáni z chrámu obřadem připomínajícím vyhnání Adama a Evy z ráje. Na znamení pokání a touhy po obrácení byli potom označováni požehnaným popelem. V 10. století se popelec začal udělovat všem věřícím a stal se symbolem svatopostního pokání a očišťování, které je uloženo všem věřícím. Z této doby také pochází označení Popeleční středa.

Písmo svaté i církevní Otcové zdůrazňují tři způsoby pokání, které vyjadřují obrácení ve vztahu k sobě, k Bohu a k bližnímu: **půst, modlitbu a almužnu.**

Zpracoval o. Richard.

Představení dětí

Na svátek Uvedení Páně do chrámu pan farář při mši sv. představil farníkům děti, které se připravují na prvé přijetí Pána Ježíše. Každému z dětí jmenovitě položil otázku „.....chceš se dobře připravit na první sv. přijímání?“ Odpovědí vyjádřilo dítě svou ochotu připravit se, jak nejlépe dovede. Po odpovědi každé dítě obdrželo svíčku, kterou umístilo na oltář v brumovské kapli a tuto svou svíčku při účasti na každé nedělní mši sv. zapálí a po mši ji zhasne.

Otec Richard se v závěru mše sv. obrátil s prosbou na všechny věřící, aby se za tyto děti a také za jejich rodiny modlili. Kdo chtěl, mohl si vybrat lístek se jménem některého dítěte a modlit se zvláště za ně. Vyprošujme Boží požehnání otci Richardovi i dětem, které vede blíž k Pánu.

teM



Rok svaté Bernadety (Vatikán/Francie)

Prefekt kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kard. Robert Sarah, v lurdské bazilice Panny Marie Růžencové sloužil slavnou mši svatou na liturgickou památku sv. Bernadetty Soubirous. Byla jednou z prvních velkých událostí Roku sv. Bernadetty, vyhlášeného na výroční den prvního z tamních celkově osmnácti mariánských zjevení (1858). Zatímco vloni si Lurdy připomínaly 160 let od zjevení Matky Boží, kte-



Lurdská jeskyně

rá oficiálně uznal papež Lev XIII. v roce 1891, na letošek připadají dvě životní výročí tehdy čtrnáctileté vizionářky – 175 let od narození a 140 let od úmrtí pozdější řeholnice (7. 1. 1844 – 16. 4. 1879), kterou v roce 1933 svatořečil Pius XI.

Motto nového poutního roku zní „Blahoslavení chudí“.

Restituce znamená navrácení do původního stavu.

Smutnější než výsledek hlasování o komunistickém návrhu na zdanění církevních restitucí ve Sněmovně je neustálé opakování stejných chyb, omylů a lží.

Běžný člověk si těžko něco konkrétního představí pod vysokými ciframi. Všechny církve působící na území České republiky dostaly od státu v roce 2017 celkem 5,5 miliardy korun. Srovnajme tuto částku např. s ročním příjmem České televize z koncesionářských poplatků: ten je 5,6 miliard korun. Hlavní zpravodajskou relaci ČT denně sleduje 683 tisíc diváků; k římsko-katolické církvi se při posledním sčítání lidu hlásilo 1, 2 milionu obyvatel.

Průměrné mzdové náklady v katolické církvi jsou zhruba poloviční oproti nákladům na pracovníka České televize. Vysokoškolsky vzdělaný kněz v menší obci dostává měsíční mzdu zhruba 18 000,-Kč, tedy méně než právě vyučena prodavačka.

Uplatňuje se lež „o zlé církvi, která neplatí daně“. Podle výročních zpráv našich diecézí se v roce 2017 odvedlo na daních 124 milionů korun, mimo to církve zaplatila dalších 380 mili-

onů na sociálních a zdravotních odvodech. Čili katolická církev vrátí do státní pokladny ročně asi 500 milionů korun. Tedy plnou čtvrtinu částky, kterou dostává v rámci náhrad a státního příspěvku.

Pro srovnání: příspěvky ze státního rozpočtu uhrazené čtyřem politickým stranám a hnutím, které hlasovaly pro zdanění finančních náhrad (ANO, KSČM, ČSSD a SPD) činily v roce 2017 celkem 312 milionů korun.

Co dělá církve pro ekonomiku? Provozuje téměř stovku škol po celé republice, při čemž např. gymnázia se řadí k nejlepším. V rámci provozu Charity České republiky poskytuje služby 144 000 klientů v zařízeních zdravotnických, hospicích, domovech pro seniory.

Jakkoli je sociální role církví důležitá, není jejich jediným a už vůbec ne hlavním úkolem. Hodnotu onoho nezměřitelného „absolutna“ - vlastní pastorační činnosti – ovšem ekonom odhadnout neumí. Poslední státní příspěvek dostanou církve do roku 2030 a poslední splátka za nevrácený majetek bude uhrazena do roku 2042. Poté už budou církve hospodařit jen samy za sebe. My věřící, členové církve budeme své kněze financovat sami.

Laciný boj o restituce tak zůstane především nesmrtelným svědectvím o nevyčísitelné zlobě těch, kdo se třesou strachy před svými padajícími volebními preferencemi.

Výše uvedený text jsou vybrané pasáže z článku ing. H. Lipovské, který byl uveřejněn 2. 2. 2019 v Mladé frontě dnes pod názvem „O těch nenažraných prelátech“.

Potěšující zpráva.

V neděli 24. 2. 2019 měl primiční mši sv. v kostele sv. Augustina v Brně P. Maria Adam Grůza, brněnský rodák, který jako trapistický mnich přijal kněžské svěcení v Sept-fons ve Francii. U nás má kontemplativní řád trapistů od r. 2002 klášter – opatství – v Novém Dvoře u Toužimi.

Ať novokněži Pán dává potřebné milosti a ať mu žehná.

teM

Svatí



sv. Bernadetta Soubirous

Sv. Bernadetta Soubirous - svátek 16. 4

Pocházela z chudé početné rodiny v Pyrenejích. Narodila se v začátku roku 1844 v Lurdech v jižní Francii. Otec, původně mlynář, byl dlouho bez zaměstnání a rodina žila jen z příležitostných prací. Pro velkou bídu se v r. 1856 museli přestěhovat do zdravotně nevyhovujících prostor bývalého lurdského vězení. V rodině však nechyběla zbožnost a láska. V 11 letech Bernadeta prodělala onemocnění cholerou a od té doby byla zdravotně oslabená. Do školy začala chodit až ve 12 letech. Jako nejstarší z dětí se starala o mladší sourozence a chodívала na dřevo.

Ve čtvrtek 11. 2. 1858 při sbírání dřeva v massabiellské jeskyni u řeky Gavy zažila první zjevení Panny Marie, kterou označovala jen slovem „paní“. Ta se jí zjevila celkem 18x v rozmezí od 11. 2. do 16. 7. 1858.

Když se jí „Paní“ poprvé zjevila, sáhla instinktivně po růženci, který nosila u sebe. Reakcí Madony byl úsměv a něžné gesto, na které Bernadeta nikdy nemohla zapomenout. K prvnímu rozhovoru s ní došlo při třetím zjevení 18. 2., kdy se jí P. Maria zeptala, zda jí chce udělat laskavost a přicházet za ní po 15 dní. Také jí řekla: „Neslibuji ti, že budeš šťastna v tomto životě, ale ve druhém.“ Při dalších zjeveních požadovala skrze Bernadetu i od ostatních

modlitbu a skutky pokání. Při 16. zjevení jí řekla, že je Neposkvrněné Početí.

Panna Maria přišla svět varovat a nejchudší pastýřka měla oznámit nutnost pokání k jeho uzdravení a záchraně. Přitom byl na pokyn P. Marie také ze země vyveden pramen, zprvu jako trocha bláta, ale se zájmem o vodu sílil tak, že dnes vydává 27 tisíc galonů vody týdně (přičemž 1 galon je 4,5 litru).

Z různých důvodů zjevení vyvolala velký zájem prostých lidí i úřadů, včetně policie a církevních hodnostářů. A to zejména pro mimořádně náhlá uzdravení, která se u jeskyně v Massabielle začala dít. Bernadetu vyšetřovali a snažili se jí návštěvám v jeskyni zabránit, ale bez úspěchu. Zůstával o ni značný zájem, a proto od října 1858 přebývala u řeholních sester, přitom chodila i do školy.

Koncem března 1862 onemocněla těžkým zápallem plic a byla jí udělena svátost nemocných, pak se však uzdravila. V témže roce začala uvažovat o vstupu do kláštera. Ale až později se rozhodla pro milosrdné sestry v Nevers nad Loirou ve střední Francii. U jeskyně se rozloučila 3. 7. 1866 a druhý den přijala řeholní roucho i jméno sestra Marie Bernarda.

Měla prostou zbožnost, na které nebylo nic nápadného. Byla velice svědomitá, zachovávala mlčení, ale ve chvílích klidu přitahovala všechny její veselost. Neměla v sobě nic z přehnané zbožnosti. Chtěla však dle pokynu Matky Boží se co nejvíce modlit za obrácení hříšníků a obětovat za ně své utrpení.

Její špatný zdravotní stav se projevil již v noviciátě. 14. 8. onemocněla, 25. 10. přijala svátost nemocných a předčasně jí bylo dovoleno složit řeholní sliby. Od 8. 12. se její zdravotní stav zase zlepšil. Noviciát s řádnými sliby jí končil 30. 10. 1867. Od neverského biskupa dostala za úkol modlit se. Krom toho se snažila být užitečná i tím, že dělala pomocnici klášterní ošetřovatelce. V lednu 1873 ji přepadlo astma. 3. 6. přijala potřetí svátost nemocných, ale opět se z povážlivého stavu dostala.

Krátkou dobu pak byla pomocnicí sákristiánky. V říjnu 1875 onemocněla naposled. Kromě astma a revmatismu u ní postupovala tuberkulóza kostí a rakovina pravého kolena. Všechny obtíže nemoci přijímala Bernadeta s oddaností k oběti. K tělesnému utrpení se připojovalo i duchovní, pro nepochopení některých představených. Bernadeta přijímala všechny nespravedlnosti a ponížení s klidnou myslí.

Naposled přijala svátost nemocných 28. 3. 1879 a za 20 dní její utrpení skončilo. Pohřbena byla v neverském klášteře. Blahořečená byla r. 1925 a v r. 1933 svatořečená Piem XI. Ten o ní řekl, že věrně splnila životní poslání. Její tělo zůstalo neporušené a je uloženo v klášterním kostele Saint-Gildard v Nevers.

11. února 1858 se poprvé zjevila a již za čtyři roky potvrdil biskup v Tarbes mons. Laurence pravost těchto zjevení.

Zázrak na dvou nohách

Jmenuje se Bernadette stejně jako lurdská vizionářka. Sestra Bernadette Moriau je františkánka oblátka Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Šedovlasá, skromně působící, ostýchavě se usmívající žena s brýlemi a františkánským křížem kolem krku, ročník 1939, povoláním zdravotní sestra. Bylo jí sedmadvacet, když se kvůli postižení míchy začalo projevovat postupné ochrnutí nohou, následovaly bezvysledné operace a terapie až do naprosté ztráty pohyblivosti.

„V roce 2008 jsem odcestovala do Lurd a velice intenzivně jsem tam prožila pouť naší diecéze. Dostala jsem tam pomazání nemocných a prosila jsem o sílu, abych mohla pokračovat v cestě. Silně na mne zapůsobilo procesí s Nejsvětější svátostí a svátostné požehnání v bazilice sv. Pia X. Cítila jsem, jako by mi Ježíš říkal: Vidím tvé utrpení, ale také utrpení tvých bratrů a sester. Nabídní mi je! Modlila jsem se proto za nemocné, které jsem měla okolo – ale za své uzdravení jsem se vůbec nemodlila.“

Sestře Bernadettě bylo v době lurdské pouti 69 let, pohybovala se na vozíčku, měla za sebou čtyři operace páteře a mimo jiné dostávala morfium kvůli trvalým bolestem.

„Z lurdské pouti jsem se vrátila do své komunity a 11. července téhož roku jsem se spolusestrami adorovala Nejsvětější svátostí. Bylo přesně 17.45, když jsem v těle pocítila nebývalé teplo, neměla jsem tušení, co to je. Když jsem se pak vrátila do svého pokoje, uslyšela jsem hlas, který říkal: Odlož všechny své přístroje. V tu chvíli jsem si vzpomněla na Ježíše, který v evangeliu říká: Vezmi své lehátko a chod! Ihned jsem si proto vysvlékla korzet, odložila opory nohou a chodidel, vypnula neurostimulátor, dala stranou morfium a veškeré další léky – a zjistila jsem, že už nejsem ochrnutá. Spolusestrám jsem řekla: Nevím, co se stalo, ale už mi nic není. Dokážete si představit, jaký šok něco takového vyvolá...“

K uzdravení došlo v kapli řeholního domu pětistísíkové obce Bresles, která je součástí diecéze Beauvais, rozkládající se asi sto kilometrů severně od Paříže. Případlo na hodinu, kdy se zrovna v Lurdech konalo eucharistické procesí.

„Nikdy jsem nemluvila o zázraku, nýbrž o uzdravení. Byla jsem vyléčena a ihned jsem věděla, že to má spojitost s Lurdami, odkud jsem se právě vrátila. Stále jsem žila z onoho silného dojmu Boží přítomnosti v Nejsvětější svátosti, kterou jsem prožila v Lurdech a který ve mně zůstával především při eucharistické adoraci. Nepříslušelo mi, abych mluvila o zázraku – nejprve

jsem totiž zakusila uzdravení. Jeho zázračnost se zkoumala teprve později, když byla dokumentace o mé nemoci zaslána do Lurd mezinárodnímu lékařskému výboru a když pokračovala dlouhá, deset let trvající procedura. Až letos v únoru jsem se dozvěděla, že biskup naší diecéze uznal zázrak a že nyní církev může prohlásit: Byl to zázrak!“

Biskup Jacques Benoit-Gonnin se sestrou Bernadettou rozmlouval a prostudoval spis lurdské lékařské komise, který je ostatně veřejně přístupný k nahlédnutí. V neděli 11. února, na Světový den nemocných a liturgickou památku Panny Marie lurdské, uznal zázračné rysy uzdravení a tím také v pořadí sedmdesátý oficiálně potvrzený zázrak mariánského poutního místa.

„Dnes si mohu dovolit říci – prožila jsem zázrak. Je to pravda, přesto ale trvám na tom, že rozhodnutí o této věci náleží církvi. Uzdravení, které jsem prožila, jsem prožila v církvi a v kruhu křesťanů své diecéze. Je to dar, který jsem obdržela, abych ho předávala dál. Mám druhým dávat z víry, která mne naplnila.“

Sestra Bernadette Moriau.

Z historie naší farnosti

Rok 1957

Ve faře dány nové dveře ode dvora z chodby.

Bylo sezdáno 27 manž. párů, pokřtěno 103 dětí a pohřbeno 49 farníků. Sv. přijímání podáno 14.720

Rok 1958

V neděli 8. června se konal Božítělový průvod ke čtyřem oltářům na náměstí. Naposled! Na faře dána nová okna v horních místnostech na severní straně. Celkem 7.

Dne 9. října 1958 zemřel papež PIUS XII. svatě paměti. Po 19 let řídil Církev a neohroženě hlásal svaté pravdy. Svůj život zasvětil práci za spravedlivý mír a blaho lidstva. Před jeho zvolením řekl pařížský arcib. kardinál Verdier: „Církev jde vstříc tak bouřlivé době, že nový papež bude muset být buď hrdinou nebo světcem.“ Dějiny ukáží, že PIUS XII. byl obojím!

Dne 28. října 1958 byl zvolen papežem benátský patriarcha, kardinál ANGELO GUISEPPE RONCALLI, který přijal jméno JAN XXIII. Letos bylo sezdáno 40 manž. dvojic, pokřtěno 114 dětí, pohřbeno 40 farníků. Za velikého náporu k odpadu se strany státních úřadů odpadlo od víry 11 lidí zde narozených. Sedm z nich bydlí jinde. Jenom 4 bydlí ve farnosti. Sv. přijímání podáno 14. 010.

Pojďme spolu k betlému

Nejrůznější cesty mohou člověka přivést k jeho umělecké tvorbě. U někoho je to jakýsi tvůrčí neklid, u jiného touha ovládat materiál, další cítí in-

spiraci atd. Jan Bařinka z Popova měl nesplněný sen z dětství. Jako malý chlapec vroucně prosil Ježíška, aby mu nadělil takový krásný betlém, jaký měli v kostele ve Štítné. Toto nesplněné přání jej nakonec přivedlo k jeho celoživotní činnosti.

Jeho rodinný původ v době totality byl výraznou překážkou dostat se na vytoužené povolání. Proto se věnoval více než 15 let krásné restaurátorské práci. Vrátil se do rodného Popova, kde tvořil z pryskyřice lehké sochy, postavičky do betlémů, kopie známých ineznámych mistrů. Byla to překrásná díla, která se líbila všem, kdo je spatřili. Fantazie pracovala stále a on v duchu vylepšoval to, co mu nebylo dovoleno předvést veřejnosti.

Až jednou. Řekl si, že zkusí udělat betlém, lépe než kdosi před ním. Modeloval ze sádry a ten betlém měl velký úspěch a ohlas. Fantazie však pracovala stále, vymýšlel, toužil udělat velký betlém pro farníky ve Štítné a v Brumově. O jeho umění se šířily zvěsti také na Slovensko. Tak vytvořil přes třicet betlémů, které vyvolávaly u lidí obdiv.

Reprodukce plastik z epoxidové pryskyřice zhotovené Janem Bařinkou z Popova najdeme v mnoha kostelích, mezi nimi nechybí ani kostel brumovský.

Mimořádná dovednost, jeho výtvarný cit a jím vypracovaná originální technologie ho předurčily k výsostně užitečné činnosti. Jednou z nich je krásný betlém v našem kostele, který je třeba s úctou zhlédnout a ocenit. Je pravdou, že v muzejních depozitářích i kostelích, ale i domácnostech je mnoho vzácných jesliček, které by zasluhovaly být veřejnosti k dispozici, ale protože jsou velké umělecké hodnoty, je oprávněná obava z odcizení.

Jan Bařinka – umělec a etnograf, je zapsán v brumovské farnosti zlatým písmem, za jeho přínos bohatství místního kostela a vánoční pohody, kterou nabudete, když tento betlém zhlédnete.

Fr. Sába

Z liturgie

10. 3. 2019 1. neděle postní

„Duch ho vodil pouští a ďábel ho pokoušel.“

1. čtení: Dt 26,4-10

2. čtení: Řím 10,8-13

Evangelium: Lk 4,1-13

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého. Duch ho vodil pouští čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. Ty dny nic nejedl, a když uplynuly, vyhladověl. Ďábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomu kameni, ať se z něho stane chléb!“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‘Nejen z chleba žije člověk’“

Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě, protože mně je odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se přede mnou skloníš, všechno to bude tvoje.“ Ježíš mu na to řekl: „Je psáno: ‘Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!’“ Potom ho ďábel zavedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů! Je přece psáno: ‘Svým andělům vydá o tobě příkaz, aby tě ochránili, a ponese tě na ruku, abys nenarazil nohou na kámen.’“ Ježíš mu odpověděl: „Je řečeno: ‘Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha!’“ Když ďábel dokončil všechna pokoušení, opustil ho až do určeného času.

Ozvěna slova:

Jsem ďábel. Nikomu to neříkám... Nikdo to na mě nepozná. Lidé ze mě udělali potvora s rohy, kopyty a vidlemi. Vůbec tak nevypadám... Ale dobře tak! Tím lépe mohu pracovat nepoznán a nerušen. Mám hodně dřiny. Od rána do večera ... od večera do rána. Ale dřu rád a dřel bych ještě víc, protože nenávidím lidi... Závidím jim štěstí, které Ten jiný jim přinesl svou smrtí. Mívám své žně. Mívám i doby neúrody. Tehdy jsem nespokojen a proklínám sám sebe. Zase je zde doba, kdy se boří mé plány a skvělá práce celého roku se ničí. Ve svědomí lidí, s kterými si tykám, začíná vrtat to, co tak nenávidím. Postní doba, velikonoce ... zpovědnice. Proč dal Ten na nebi takovou moc sepjatým rukám? Zde není místo pro mě.

7. 4. 2019 5. neděle postní

„Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první.“

1. čtení: Iz 43,16-21

2. čtení: Flp 3,8-14

Evangelium: Jan 8,1-11

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistíženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když nepřestávali otázkami na něj dotírat, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí po ní kamenem.“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“

Ozvěna slova:

Chycena bez úniku, kolem krvelační žalobci a zákon neúprosně odsuzující... To byla zkušenost té ubohé ženy. Tato zkušenost je často i naší zkušeností. Odsuzování druhých, hlodající a zdrcující výčitky svědomí, zklamání nad sebou, odsuzování sebe: „proč jsem to udělal?“ Kdo doopravdy poznal hloubku a „tvář“ hříchu, asi zažil tyto pocity. Že to patří k pravému křesťanu? Jasná odpověď zní: ne. Ježíš odsuzuje hřích, ne hříšníka, na rozdíl od nás, kteří tak snadno „smícháme obojí dohromady“, neboť to patří k naší porušené přirozenosti. A tak odsuzujeme druhé, anebo i sebe. Obojí je koneckonců tím snadnějším způsobem, jak se vypořádat s hříchem. Ježíš jde po té těžší cestě. Nepodléhá citům. Mlčí a čeká, aby zároveň poskytl čas „k prohlédnutí“ těm, kdo mají kameny již připravené. Mlčí, prostoupen Božím pokojem. Tento pokoj je nakažlivý. Odsouzená žena, díky Ježíšově blízkosti, vidí, jak se postupně hrozba odsuzování vytrácí. Smrt ustupuje, raší nový život. To Ježíš působí tento neočekávaný zvrat. Kdo zažil někdy tuto změnu, ví, jak to bývá opravdu nečekaně. A podobně jako ona žena, i my potřebujeme být v Ježíšově blízkosti. Postavit se před jeho tvář, a to i přesto, že v našem nitru zaznívá ohlušující žaloba a neuplatitelná výčitka. Postavit se před Ježíšem se srdcem na dlani a neutéci, neschovat se. A Ježíš svou přítomností zažene výčitky... a bouře utichne. Tento velký dar odpuštění je zároveň závazkem: Jdi, a už nehřeš. Jdi a nezůstávej v minulosti, přijmi odpuštění, uvěř, že Ježíš vzal na sebe tvůj hřích. Rozhodni se pro novou cestu.

Slovo Boží v liturgii:

17. 3. 2019 2. neděle postní

1. čtení: Gn 15,5-12.17-18
 2. čtení: Flp 3,17-4,1
- Evangelium: Lk 9,28b-36

24. 3. 2019 3. neděle postní

1. čtení: Ex 3,1-8a.13-15
 2. čtení: 1Kor 10,1-6.10-12
- Evangelium: Lk 13,1-9

25. 3. 2019 Zvěstování Páně

1. čtení: Iz 7,10-14
 2. čtení: Žid 10,4-10
- Evangelium: Lk 1,26-38

31. 3. 2019 4. neděle postní

1. čtení: Joz 5,9a.10-12
 2. čtení: 2Kor 5,17-21
- Evangelium: Lk 15,1-3.11-32

Úmysly apoštolátu modlitby - březen

Evangelizační úmysl - Za uznání práv křesťanských společenství – za křesťanská společenství, zejména ta, která jsou vystavena pronásledování, aby zakoušela Kristovu blízkost a jejich práva byla uznána.

Národní úmysl – Ať dokážeme milovat bližního po vzoru lásky Boží, která je ochotna obětovat se až do krajnosti.

Mše sv. v Sidonii

- 23. 3. Za Josefa Zůbka Zdeňka Mynáře, dceru Danuši Šimkovu a rodinu Vaculíkovu
- 30. 3. Za rodiče Františku a Františka Švachovy
- 6. 4. Za rodiče Vlastislavu a Františka Bartlový
- 13. 4. Za rodiče Dočárový a Rakovy



Něco pro zasmání

- Otec podezřívá syna, že fetuje a tak mu prohledá kapsy, najde bílý prášek. Ochutná ho. Najednou se setmí a udělá světlo, ochutná podruhé, totéž. To se stane i potřetí. Na dveře buší manželka: „Co tam děláš?“ „Koupu se!“ „No jo, ale tři dny v kuse?“
- Jednou večer jdou rodiče do divadla a tak, aby jejich dítě bylo klidné a dříve usnulo, pustí mu pohádku z gramofonové desky a odejdou. Vráti se po půlnoci a v postýlce vidí stojící dítě, jak tluče hlavou o zeď a křičí: „Chci, chci, chci!“ Z gramofonu se ozývá: „Chcete slyšet pohádku? Chcete slyšet pohádku?“
- Farář se ptá chlapce: „Modlíte se doma před jídelnem?“ Chlapec odpoví: „No, jen když máme jíst houby, co nasbíral tatínek.“
- Chlapec má dostat výprask. Brání se: „Tati, ty nevíš, že tělo je chrám Ducha svatého!“ „Neboj se, já vezmu přes sakristii.“

Úmysly mší svatých na měsíc únor březen – duben 2019

11.	PO	7.30	
12.	ÚT	17.00	Za + Josefa Bačo, + rodiče Bačovy, Holbovy, + bratra Jiřího, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
13.	ST	16.00	Za + Emílii a Vojtěcha Miklasovy, + Františka Kozubíka a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ČT	17.00	Za + sourozence Nevrlkovy a duše v očistci
15.	PÁ	17.00	Za + rodiče Aloisii a Jaroslava Lysákovy, + prarodiče z obou stran, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
16.	SO	7.30	Za + rodiče Vaňkovy, + dceru Jarmilu, + Emílii Vaňkovou, + rodiče Skoumalovy, + syna Ivana, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodinu Měříčkovu a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Františka a Annu Šebákovy, + bratry Františka, Josefa, Petra a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
18.	PO	7.30	Za + rodiče Surých, 5+ dětí, + zetě, + snachu, s prosbou za 2 nemocné osoby a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	ÚT	7.30 17.00	Za živé a + Josefy z farnosti
20.	ST	17.00	Za + Josefa Fojtů, + rodiče, + syna, + rodiče Myšákovy, 2+ děti, + snachu, + vnučku, + pravnučku, 3 + zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
21.	ČT	17.00	Za + rodiče Tománkovy, + syna Stanislava a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	PÁ	17.00	Za + Václava Hořáka, + manželku Alžbětu, dvoje + rodiče, duše v očistci a živou rodinu
23.	SO	7.30	Za živou a + rodinu Dorňákovu a duše v očistci
24.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + manžela, dvoje + rodiče, jejich + děti, vnuky, dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za + rodiče Ruskovy, Vilímkovy, Dušovské, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
25.	PO	7.30 18.00	Za + rodiče Řehákovy, Strnadovy, + děti a + vnuky, za uzdravení rodových kořenů a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	ÚT	18.00	Za + Boženu a Františka Fojtíkovy, + zetě Aloise, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu
27.	ST	18.00	Za + Antonína Řeháka, + zetě Jaroslava Kostku, + rodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví, ochranu P. Marie a pomoc Boží pro živou rodinu
28.	ČT	18.00	Za + rodiče Bližňákovy, 3 + syny, + Františka Ďulíka a živou rodinu
29.	PÁ	18.00	Za + Lubomíra Janáčka, jeho + rodiče, + Jaroslava Macků, jeho + rodiče a sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	SO	7.30	Za + Bohumila Švédu, jeho + rodiče, + rodiče Šabršulovy a jejich + děti
31.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Karla Blanaře, jeho čtyři + sourozence, + rodiče z obou stran, + zetě Františka, dar zdraví, ochranu a pomoc P. Marie pro živou rodinu Za + Vlastu Švachovou, + manžela, + rodiče Švachovy, Struhařovy, Kolínkovy a jejich + děti, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
1.	PO	7.30	
2.	ÚT	18.00	Za + Františka, Andělu a Emila Fojtíkovy, + pravnučka Pavlíka, + Jaroslava a Ladislava Staníkovy, + rodiče Staníkovy a Kostkovy, za pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
3.	ST	18.00	Za + Josefa Struhaře, + Václava Ptáčka a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	ČT	18.00	Za + manžela Josefa Frajta, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	PÁ	7.30 18.00	Za živé a + členy živého růžence Za + manžela, + sourozence, rodiče z obou stran, duše v očistci a pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu
6.	SO	7.30	Za + Oldřicha a Stanislava Ptáčkovy, + rodiče z obou stran a + babičku Neduchalovou
7.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Zdenku a Ludvíka Smolíkovy, + syna Karla, za Marii a Jarolíma Machalovy a duše v očistci Za hojnost Božích milostí a požehnání pro živou a + rodinu Suchánkovu a Kozlovu Za farníky
8.	PO	7.30	Za nemocné
9.	ÚT	18.00	Za + Aloisii Kozáčkovou, jejího + manžela Vojtěcha, + vnuka Zdeňka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ST	18.00	Za + rodinu Šenkeříkovu, Fojtíkovu a Chovancovu
11.	ČT	18.00	Za + Josefa Chuchmu, + sourozence, + rodiče Hříbovy a Chuchmovy, za + bratra Františka, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	PÁ	18.00	Za + Emílii Chuchmovou, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	SO	15.00	Za + rodiče Macháčovy, 2 + syny, dceru, zetě, vnuka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Polácha, + rodiče a sourozence, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu Na poděkování za dožití 90 let života, dar zdraví, Boží pomoc a ochranu P. Marie Za farníky

Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. Neprodejné. Náklad 700 výtisků.

Uzávěrka do 23. každého měsíce. Za redakci M. Figarová, e-mail: redakce_fm@seznam.cz. Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz